

Dosarul nr. 2ra-1668/2020

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei (jud. A. Clevada)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Teodor Socolenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Spînache împotriva lui Teodor Socolenco cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Victor Spînache, reprezentat de avocatul Andrei Starîi, casată hotărârea din 21 ianuarie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 06 august 2018 Victor Spînachi a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Teodor Socolenco cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în temeiul contractului, a prestat servicii de reparare-vopsire a automobilului pârâtului de model Volkswagen Pasat B6 cu număr de înmatriculare xxxxxx, anul producerii 2009. Potrivit contractului semnat de către pârât, ultimul a recepționat autoturismul reparat și vopsit la data de 27 septembrie 2019, neavînd careva pretenții privitor la lucrările efectuate și s-a obligat să achite prețul lucrărilor efectuate în sumă totală de 51090 de lei până la data de 29 septembrie 2018.

La data convenită de părți, pârâtul nu și-a onorat obligația asumată despre achitarea lucrărilor și nu a întreprins careva acțiuni în vederea stingerii datoriei formate. La nenumăratele adresări către pârât prin și propunerile soluționării amiabile a situației create nu s-au soldat cu succes. Despre depunerea unei cereri în instanța de judecată l-a preavizat pe pârât prin somația expeditată la data de 04 iulie 2018.

Astfel, ținînd cont de faptul că pârâtul nu a soluționat litigiul pe cale amiabilă și nu a întreprins careva măsuri în vederea stingerii datoriei formate, Victor Spînachi a solicitat încasarea de la Teodor Socolenco a datoriei în mărime de 51090 de lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 5981,73 de lei.

Prin hotărârea din 21 ianuarie 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei, a fost respinsă acțiunea depusă Victor Spînache ca fiind neîntemeiată.

La 06 martie 2020 Victor Spînache, reprezentat de avocatul Andrei Starîi, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 21 ianuarie 2020, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 16 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Victor Spînache, reprezentat de avocatul Andrei Starîi, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial și a fost încasat de la Teodor Socolenco în beneficiul lui Victor Spînache suma de 51 090 de lei cu titlu de datorie, cu titlu de cheltuieli de judecată compune din: suma de 2690 de lei achitată ca taxă de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și depunerea cererii de apel, cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul examinării cauzei în prima instanță în sumă de 2500 de lei și cheltuieli pentru citare publică în sumă de 120 de lei. A fost respinsă ca fiind neîntemeiată pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

În susținerea soluție sale instanța de apel a aplicat prevederile art. 7 alin. (4), 10 alin. (1), art. 776, 208 alin. (1) și (2), 946, 949, 957 alin. (1) și (2), 958 alin. (1), 966 alin. (1) Codul civil, în vigoare pînă la 01 martie 2019 și a stabilit că Victor Spînachi practică activitate de întreprinzător individual, avînd unul din scopurile principale de activitate repararea mașinilor, fapt atestat potrivit extrasului din registrul de stat al întreprinderilor individuale nr.1227 din 12.12.2019 (f.d.184).

La 08 iunie 2017 între Victor Spînachi și Teodor Socolenco a fost încheiat un contract de antrepriză, îmbrăcînd și forma unui cont de plată, potrivit căruia, întreprinzătorul individual Victor Spînachi s-a obligat să efectueze lucrări de reparație și vopsire a automobilului de marca Volkswagen Pasat B6 cu n.î. xxxxxx, anul producerii 2009, proprietate a pârâtului, fiind stabilit de către reclamant prețul total al lucrărilor și a pieselor de schimb în sumă de 35 950 de lei. Prețul stabilit a fost acceptat de către clientul – pîrîtul Socolenco Teodor, pentru care a semnat, înscriind personal acordul său privitor la lucrările ce urmează a fi efectuate, precum și a pieselor ce urmează a fi schimbate, totodată angajîndu-se să achite prețul stabilit în termen de pînă la data de 24 septembrie 2017.

În urma acordului comun dintre reclamant în calitate de întreprinzător și Socolenco Teodor în calitate de client, Victor Spînachi s-a obligat și a executat lucrări de reparație și vopsire a automobilului pârâtului, care includeau o serie de lucrări de reparație și înlocuire a pieselor, precum și vopsire a unității de transport la prețul total de 35950 de lei (f.d. 37)

Conform devizului de cheltuieli înscris în actul semnat între părți, prețul total final al lucrărilor efectuate de către reclamant a constituit suma de 51 090 de lei (f.d. 35-36).

Astfel, în temeiul prevederilor normei de drept indicate supra, Colegiul instanței de apel a reținut că, pârâtul a recepționat unitatea de transport la data de 26 septembrie 2017, neavînd careva obiecții privitor la calitatea lucrărilor efectuate și la prețurile stabilite de către reclamant, ridicînd automobilul reparat de la sediul reclamantului fără achitarea prețului, obligîndu-se să achite prețul lucrărilor pînă la data de 27 septembrie 2017, obligație care nu a fost executată nici la data de 27

septembrie 2017, și nici ulterior, motiv din care a admis pretenția lui Victor Spînache împotriva lui Teodor Socolenco cu privire la încasare a datoriei în mărime de 51 090 de lei.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiată pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 5981 de lei, deoarece în relațiile care reies din contractele de prestări-servicii nu se încasează dobânda de întârziere, cu atât mai mult că în acest sens nu a fost încheiat un careva contract, să existe un acord al părților.

Instanța de apel cu aplicarea prevederilor art. 94 și 96 CPC a dispus încasarea de la Teodor Socolenco în beneficiul lui Victor Spînache cheltuielile de judecată suportate pentru examinarea cauzei date.

La 16 octombrie 2020 Teodor Socolenco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A considerat că instanța de apel neîntemeiat a încasat datoria, deoarece intimatul în cadrul examinării cauzei nu a prezentat probe prin care să se confirme că a prestat serviciul de reparație a automobilului său, cu atât mai mult că intimatul nu este în drept să presteze servicii de reparație a automobilelor, și prin urmare nu este în drept să pretindă încasarea de la dânsul a unei sume de bani.

La 09 decembrie 2020 Teodor Socolenco a depus prin intermediul poștei electronice cerere de recurs completată, însă nu este semnată corespunzător.

Prin notificarea din 28 octombrie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 24 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Victor Spînache, reprezentat de avocatul Andrei Starîi, a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

La 03 decembrie 2020, prin intermediul adresei electronice, Teodor Socolenco a recepționat referința depusă de intimat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia din 16 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost recepționată de Teodor Socolenco la data de 19 august 2020 (f.d. 242, vol. I). Astfel, recursul declarat la 16 octombrie 2020 de către Teodor Socolenco, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Teodor Socolenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Teodor Socolenco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Teodor Socolenco se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru